

for den varme tilslutning, der er givet til den lovændring, som regeringen foretog sidste år.

Det var den, der betød et opgør med den tidligere regerings fremgangsmåde, hvor man ikke rådførte sig med kommunerne, og hvor man meget ofte over natten simpelt hen placerede flygtningecentre uden overhovedet at have foretaget høringer af nogen som helst art. Derfor tager jeg de ytringer, der er kommet her, som en anerkendelse af den ny politik, som den nuværende regering har taget op.

Jeg vil på det konkrete spørgsmål, der er stillet, om vi vil tale med kommunen, sige: Ja, naturligvis vil vi gerne det. Hvis kommunen ønsker en samtale, eller borgmesteren ønsker en samtale med mig, så kommer en sådan naturligvis til at finde sted på samme måde, som der har været meget tætte kontakter i alle andre tilfælde, hvor der har været debat om, om det skulle være den ene eller den anden type flygtningelandsby.

Jeg vil godt benytte lejligheden til at kvittere over for det meget store flertal af kommuner, som har ydet et flot medspil omkring det her projekt i det hele taget, uanset om der har været tale om lokale varianter, eller om der har været tale om standardprojektet, som jo i øvrigt blev sat i søen af tidligere justitsminister Hans Engell. Vi har med glæde videreført det projekt, som var den tidligere konservative justitsministers.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg har svært ved at forstå ministerens konklusion på baggrund af de spørgsmål, der er stillet fra tre forskellige spillere, for det var jo faktisk lige det modsatte, vi sagde, nemlig at vi synes, at indenrigsministeren og ministeriet i alt for lille omfang har været aktive med hensyn til at diskutere og drøfte disse sager.

Jeg vil så godt til sidst spørge ministeren, om ministeren ikke kan bekræfte, at den kommune, det drejer sig om, og de 15 medlemmer, der sidder i byrådet, alle 15 føler – efter det, der er fremsendt – at de i hvert fald ikke har været inde i nogen forhandlingssituation med ministeriet, og at de i hvert fald føler, at der er trukket et diktat ned over hovedet på dem. Det er den følelse de har; kan ministeren ikke bekræfte det?

Pernille Sams (KF):

Ministeren svarede overhovedet ikke på de spørgsmål, der blev stillet. Vi fik en sang fra de varme lande om, hvor god ministeren selv synes

hendes egen lovgivning er. Og det har vi også hørt i ordførertalerne i sin tid.

Men sagen er vel, at hvad nytter det, at man har lavet en lovgivning, som i princippet kan være positiv ordmæssigt set: Man skal inddrage kommunerne, og man skal høre og alt muligt. Det er vældig positivt alt sammen, men hvis en positiv åbning fra en kommune medfører, at man bare får presset en dobbelt så stor løsning ned over hovedet som den, kommunen selv mener, man har mulighed for at involvere samfundet i, så ville kommunen da have foretrukket at tie stille fra starten og slet ikke gå ind i en forhandling.

Jeg mener, at ministeren har et stort problem, for så vidt angår nærdemokrati og forhandling med kommunen, i denne her sag. Det er jo værre, end hvis man havde fulgt de gamle regler og bare havde spillet ... – nu lyser min lampe desværre her, og det er det, der forvirrer mig lidt – men det her er jo set med kommunens øjne værre, end hvis man havde fået et diktat, for nu er kommunen gået aktivt ind og kan slet ikke gå ind for den løsning, som bliver dem pålagt.

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om jeg skal forstå ministeren sådan – da der ikke blev svaret på mit spørgsmål – at der ikke er andre eksempler i dette land på uoverensstemmelser mellem ministeriet, ministeren og de enkelte kommuner med hensyn til antallet af pladser i flygtningelandsbyer.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg kan oplyse, at der har været en række tilfælde, hvor der har været en glimrende dialog imellem Indenrigsministeriet, Direktoratet for Udlændinge og de pågældende kommuner, og at det normalt altid ender med, at man er enige om den løsning, der så findes frem til.

Jeg vil godt omkring det nærdemokratiske og det synspunkt, som fru Pernille Sams fremfører, nemlig at det skulle være en speciel stor ulykke at få en flygtningelandsby i et lille lokalsamfund, en flygtningelandsby på 175 pladser, sige, at det vil jeg godt afkræfte; det er det ikke. Der er netop nogle erfaringer, der siger, at det er en god ting, at det ikke er nogle alt for små enheder – også i forhold til asylansøgerne selv.

I weekenden blev en variant som den, der er tale om her, men i en størrelse som den, Indenrigsministeriet her foreslår, indviet i en lille by, der hedder Stoholm i Fjends Kommune, et projekt, som alle parter er meget fornøjede med.